

20/04

Uitspraak van het College van Toezicht van het Nederlands Instituut van Psychologen.

Het College van Toezicht van het Nederlands Instituut van Psychologen, hierna te noemen het College, heeft het volgende overwogen en beslist ten aanzien van de bij brief van 22 januari 2020 door de heer A, hierna te noemen klager, ingediende klacht tegen mevrouw drs. B, hierna te noemen verweerster, ingeschreven in het register eerstelijnspsychologie NIP van het Nederlands Instituut van Psychologen, in deze procedure bijgestaan door mevrouw mr. J.S.M. Brouwer van DAS Rechtsbijstand.

I Het verloop van de procedure

Het College heeft kennisgenomen van:

- het klaagschrift met bijlagen d.d. 22 januari 2020;
- de brief met bijlagen d.d. 22 januari 2020 van klager, waarin hij ingaat op zijn ontvankelijkheid in de door hem ingediende klacht;
- de brief d.d. 13 februari 2020 van de secretaris van het College aan klager, waarin zij hem attendeert op het bepaalde in artikel 2.1.7 van het Reglement voor het Toezicht, en hem verzoekt om haar de uitspraak in zijn klachtprocedure bij het Regionaal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg (RTG) te doen toekomen;
- de brief met bijlage d.d. 16 februari 2020 van klager, waarbij hij een afschrift van de uitspraak van het RTG van 19 april 2019 overlegt;
- het verweerschrift d.d. 7 april 2020.

De behandeling van de klacht heeft buiten aanwezigheid van partijen plaatsgevonden ter zitting van het College van 3 juni 2020.

II De feiten

Op grond van de stukken kan van het volgende worden uitgegaan.

II 1. Verweerster is werkzaam als onder meer eerstelijnspsycholoog en gezondheidszorgpsycholoog.

II 2. Klager heeft in het verleden een relatie gehad met mevrouw X, hierna te noemen X. X is in behandeling geweest bij verweerster in verband met PTSS.

II 3. Klager was in 2016 verdachte in een strafrechtelijke procedure. X was als benadeelde partij betrokken in die procedure.

II 4. X heeft per e-mail van 26 mei 2016 het volgende aan verweerster geschreven:

(Alle hierna volgende citaten zijn letterlijk overgenomen, dus inclusief spel- en taalfouten).

“Nu zal een officiële diagnose de beargumenteren van mijn schadevergoeding goed doen. Toch wil ik dat er zo min mogelijk informatie over mij in het dossier komt, aangezien de verdachte deze informatie ook te zien krijgt. Zou jij voor mij een verklaring oid kunnen opstellen met een officiële diagnose van PTSS, en ervoor kunnen zorgen dat er geen persoonlijk informatie in staat?”

II 5. Op 27 mei 2016 heeft verweerster een brief opgesteld, die zij persoonlijk aan X heeft overhandigd, met de volgende inhoud:

“Geachte heer, mevrouw,

Bij deze laat ik u weten dat ik in september 2014 de diagnose PTSS gesteld heb bij mijn cliënte ... (X).

As I 309.81 Post Traumatische Stresstoornis

Er was sprake van herbelevingen, nachtmerries en een groot gevoel van onveiligheid. Dit had een invaliderend effect op cliënte's leven.

Cliënte is sinds begin september 2014 bij mij in behandeling.

De rechtszaak zorgt voor onrust. Herstel van cliënte hangt mede af van de duur en het verloop van de zaak.

*Er op vertrouwend u van dienst te zijn geweest,
Met vriendelijke groeten,”*

X heeft deze brief overgelegd in de tegen klager gerichte vordering tot schadevergoeding.

III Het standpunt van klager en de klacht

Klager heeft zijn klacht, zakelijk weergegeven, als volgt verwoord.

Volgens klager heeft verweerster in strijd met de Beroepscode gehandeld om de volgende redenen.

1. Verweerster heeft een rapportage uitgebracht die niet voldoet aan de eisen die daaraan gesteld worden.
2. Deze rapportage is overgelegd als productie in een procedure bij het Gerechtshof.
3. Verweerster heeft geweigerd om op klagers verzoek haar rapportage te herroepen/in te trekken.

IV Het standpunt van verweerster

IV 1. Verweerster heeft als meest verstrekkende verweer het College verzocht om de klachten niet te behandelen, op grond van artikel 2.1.7. van het Reglement voor het Toezicht, aangezien de klachten van klager reeds twee maal door het Regionaal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg (RTG) en eveneens twee maal door het Centraal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg (CTG) zijn beoordeeld.

IV 2. Verweerster heeft als bijlagen bij haar verweerschrift onder meer de volgende stukken overgelegd:

De beslissing van het RTG d.d. 19 april 2019.

De beslissing van het CTG d.d. 17 december 2019.

De beslissing van het RTG d.d. 12 juli 2019.

De beslissing van het CTG d.d. 17 december 2019.

IV 3. Verweerster heeft tevens inhoudelijk verweer gevoerd naar aanleiding van de klacht.

V De overwegingen van het College

V 1. Artikel 2.1.7 van het Reglement voor het Toezicht, dat regels bevat voor de tuchtprocedure bij het NIP luidt als volgt:

1. *Het College kan besluiten een klacht die door dezelfde klager(s) is ingediend bij een Regionaal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg niet te behandelen.*

2. *Indien na de indiening van een klacht bij het College van Toezicht de klacht door dezelfde klager(s) tevens wordt ingediend bij een Regionaal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg kan het College van Toezicht respectievelijk het College van Beroep de behandeling staken.*

Achtergrond is dat het NIP zo veel mogelijk wil voorkomen dat een lid zich voor één en dezelfde klacht moet verantwoorden ten overstaan van twee tuchtcolleges.

V 2. Het College van Toezicht zal nu eerst beslissen of de klacht in behandeling wordt genomen nu klager eveneens bij het RTG (tweemaal) een klacht tegen verweerster heeft ingediend, waarover in eerste instantie en in hoger beroep is beslist.

V 3. Het College heeft geconstateerd dat beide klachten betrekking hebben op hetzelfde feitencomplex en inhoudelijk hetzelfde zijn.

Op het moment van indiening van de klacht bij het College had het CTG reeds in hoger beroep uitspraak gedaan met betrekking tot beide door klager bij het RTG ingediende klachten.

V 4. Klagers in zijn brief van 22 januari 2020 aangevoerde argument dat de beslissing van het CTG dusdanig onbegrijpelijk is dat toetsing door het College mogelijk zou zijn, en in de ogen van klager wenselijk, gaat naar het oordeel van het College niet op.

Het College heeft niet tot taak om als toetsingsinstantie van beslissingen van het CTG te fungeren. Het College kan klager niet volgen in zijn stelling dat ter zake van de klacht met betrekking tot de weigering van verweerster om de rapportage te herroepen geen sprake zou zijn van hetzelfde feitencomplex.

Het College heeft bij bestudering van de vier beslissingen van RTG en CTG geconstateerd dat de klacht die thans voorligt overeenkomt met de klacht zoals deze is behandeld bij genoemde tuchtcolleges. De kern van de voorliggende klacht is immers dat klager verweerster verwijt dat zij een verklaring heeft afgegeven aan X, die X vervolgens in de gerechtelijke procedure tot schadevergoeding heeft overgelegd, en voorts dat verweerster heeft geweigerd de verklaring te herroepen.

Over deze verklaring is in de vier genoemde beslissingen geoordeeld.

Het opnemen in de verklaring van de zinsnede *‘Herstel van cliënte hangt mede af van de duur en het verloop van de zaak’*. was volgens het RTG niet toegestaan. Aan verweerster is door het RTG een waarschuwing opgelegd. De beslissing van het RTG is door het CTG bevestigd.

V 5. Het College merkt nog op dat de verklaring wel voldoet aan de definitie van rapportage in de zin van de Beroepscode, maar niet wordt getoetst aan de artikelen 96 en 97 van de Beroepscode nu de verklaring niet gaat over klager maar enkel over X.

V 6. Gelet op het bepaalde in artikel 2.1.7 lid 1 van het RvT, de omstandigheden van het geval, en nu niet is gebleken van bijzondere omstandigheden die tot een andere beslissing moeten leiden, komt het College tot het besluit de klacht niet in behandeling te nemen.

VI De beslissing

Het College van Toezicht:

- neemt de klacht niet in behandeling.

Aldus gewezen op **3 juni 2020**

door:

mr. C.M Berkhout, voorzitter,
mr. T.A. Leenhouts-Strijker, secretaris,
mr. drs. M.J. Ariëns,
dr. T.A.W. van der Schoot,
leden

en ondertekend door de voorzitter,

C.M. Berkhout